

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 68.225/3
van 23 november 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, wat de verkorte procedure betreft’

Op 30 oktober 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, wat de verkorte procedure betreft’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 17 november 2020. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad, voorzitter, Pierre BARRA en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 november 2020.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe in artikel 59, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 ‘houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ een tweede lid toe te voegen waarin wordt bepaald dat, wat betreft de beroepen ingediend tegen de in artikel 54 van dat besluit vermelde beslissingen, de verkorte procedure kan worden toegepast op een vernietigingsvordering en op een schorsingsvordering en dat die verkorte procedure kan worden toegepast op deze vorderingen gezamenlijk of op een van de vorderingen afzonderlijk (artikel 1 van het ontwerp).

Op vorderingen ingediend voor de inwerkingtreding van het te nemen besluit blijft het bestaande artikel 59, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 van toepassing (artikel 2).

RECHTSGROND

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 19 van het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’. In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om regels vast te stellen voor de behandeling van verzoekschriften die in aanmerking komen voor een verkorte procedure.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4.1. Uit de nota aan de Vlaamse Regering blijkt dat met het ontwerp wordt beoogd tegemoet te komen aan arrest nr. 247.221 van 5 maart 2020 van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, waarin de Raad oordeelde dat de term “beroep” in artikel 59/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 verwijst naar het geheel van de vorderingen dat met één verzoekschrift wordt ingediend.¹ De afdeling Bestuursrechtspraak leidde hieruit af dat wanneer het beroep de vorm aanneemt van een verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing,² de verkorte procedure niet kan worden toegepast op de vordering tot schorsing afzonderlijk.

¹ RvS 5 maart 2020, nr. 247.221, *bvba Meander*.

² Zie artikel 55, eerste lid, 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014.

4.2.1. Om dit te verhelpen wordt in het ontworpen artikel 59, § 1, tweede lid, tweede zin, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 (artikel 2 van het ontwerp) bepaald dat de verkorte procedure kan worden toegepast op een vernietigingsvordering en een schorsingsvordering gezamenlijk, of op een van deze vorderingen afzonderlijk.

4.2.2. Die ontworpen bepaling is evenwel enkel zinvol als er sprake is van een vernietigingsvordering en een schorsingsvordering in één verzoekschrift. Hierop gewezen stelde de gemachtigde voor om het volgende te schrijven:

“Wanneer een verzoekschrift een vordering tot schorsing en een vordering tot vernietiging bevat, kan de procedure worden toegepast (...) op deze vorderingen gezamenlijk of op een van de vorderingen afzonderlijk.”

Hiermee kan worden ingestemd, voor zover er wordt geschreven “kan de *verkorte* procedure worden toegepast ...”.

4.3.1. In het ontworpen artikel 59, § 1, tweede lid, eerste zin, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 (artikel 2 van het ontwerp) wordt in algemene bewoordingen bepaald dat een verkorte procedure kan worden toegepast op een vordering tot vernietiging en op een vordering tot schorsing.

Dat de verkorte procedure op de voormelde vorderingen kan worden toegepast, vloeit evenwel reeds voort uit het bestaande artikel 59, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014, waarin wordt bepaald dat de voorzitter van een Vlaams bestuursrechtscollege of de door hem aangewezen bestuursrechter ambtshalve kan onderzoeken of *het beroep* volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.

Zoals vermeld heeft de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, geoordeeld dat de term “beroep” verwijst naar het geheel van de vorderingen dat met één verzoekschrift wordt ingediend.³ Ofschoon de Raad tot dat oordeel komt omtrent artikel 59/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014, is er geen enkele reden om aan te nemen dat aan diezelfde term in artikel 59 van hetzelfde besluit een andere draagwijdte moet worden gegeven.

De vorderingen die met één verzoekschrift kunnen worden ingediend, worden opgesomd in het door de Raad in het voormelde arrest aangehaalde artikel 55, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014, dat bepaalt:

“Met behoud van de toepassing van artikel 15, bevat het verzoekschrift, naargelang van het geval, het opschrift:

1° ‘verzoek tot vernietiging’;

2° ‘verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing’;

3° ‘verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid’;

4° ‘vordering tot schorsing’;

³ RvS 5 maart 2020, nr. 247.221, *bvba Meander*.

5° ‘vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid’.”

Hieruit vloeit voort dat, met uitzondering van de vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die door artikel 64 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 worden uitgesloten van de toepassing van de verkorte procedure, de verkorte procedure thans reeds kan worden toegepast op verzoeken tot vernietiging en vorderingen tot schorsing.⁴ In zoverre met het ontworpen artikel 59, § 1, tweede lid, eerste zin, van het besluit van 16 mei 2014 beoogd wordt dat te bevestigen, is die bepaling overbodig.

4.3.2. Op zich genomen is dat niet problematisch, ware het niet dat artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat op vorderingen ingediend voor de inwerkingtreding van het te nemen besluit het bestaande artikel 59, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 van toepassing blijft. In samenhang gelezen met de toevoeging waarin het ontworpen artikel 59, § 1, tweede lid, eerste zin, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 voorziet, kan hierdoor minstens rechtsonzekerheid ontstaan omtrent de vraag of op die vorderingen nog de verkorte procedure kan worden toegepast.

Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Dat is inderdaad niet de bedoeling. De eerste zin heeft enkel tot doel één en ander te verduidelijken. Het is zeker niet de bedoeling hangende procedures onwerkbaar te maken. Indien de eerste zin (...) leidt tot de interpretatie dat tot de inwerkingtreding van het te nemen besluit er geen verkorte procedures meer zouden kunnen worden toegepast, kan deze zin inderdaad beter worden geschrapt.”

4.3.3. Aangezien het ontworpen artikel 59, § 1, tweede lid, eerste zin, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 om de in opmerking 4.3.1 uiteengezette redenen overbodig is, maar de combinatie ervan met artikel 2 van het ontwerp tot rechtsonzekerheid aanleiding geeft, moet die bepaling inderdaad worden weggelaten, zodat enkel de tweede zin van het ontworpen artikel 59, § 1, tweede lid, aangepast aan hetgeen hiervoor werd opgemerkt (opmerking 4.2.2), behouden wordt.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

⁴ De uitsluiting waarin artikel 64 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 voorziet, heeft overigens slechts zin wanneer er wordt van uitgegaan dat zonder die bepaling de verkorte procedure ook van toepassing zou zijn op vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.